



توطئه جهانی : تجهیز کنندگان رژیم بعثی با سلاحهای شیمیایی

بر گرفته از تحقیق هیئت تحریریه سایت قربانیان
سلاحهای شیمیایی، تابستان ۱۳۸۵

ساخت آزمایشگاههای نظامی برای وزارت جنگ، مرئوسین بلژیک، شرکت تحقیقات فضایی در زمینه برنامه موشکی و شرکت بوهرل ادستال و سباتز در زمینه برنامه هسته‌ای با صدام همکاری داشتند.

دولت عراق در ماه ژوئن سال ۱۹۸۲، با یک شرکت بلژیکی قراردادی به ارزش ۸۳۰ میلیون دلار امضا کرد تا آنها پناهگاههای مجهزی را برای صدام بنا کنند. این شرکت اکثر کارهای ساختمانی مجتمع پتروشیمی «القائم» را نیز انجام داده بودند. در فرانسه، شرکت پروتکت اس. ا. در زمینه تسلیحات شیمیایی، شرکت تامسون سی. اف. اس در زمینه لجستیک نظامی و ساخت آزمایشگاههای نظامی برای وزارت جنگ، شرکت فضایی ماترا و آنروسپاتیل در زمینه موشکی و شرکت کیمساریای انرژی آ. اتومیک، سیاک، تامسون سی. اس. اف. سرگ، تالس و شرکت فنی نورول در زمینه برنامه هسته‌ای، صدام را تأمین می‌کردند.

گری ملهولین، استاد حقوق دانشگاه ویکانسن آمریکا و مدیر پروژه‌ای به همین نام در ۲۲ مارس ۲۰۰۰ گزارشی خود اعلام کرد عراق در سال ۱۹۸۸، مجموعه‌ای از کلیدهای اضافی را که در پرتاب بمبهای اتمی کاربرد داشته و روی دستگاههای سنگ شکن کلیه نصب می‌شود، به شرکت تامسون لی. اس. اف. که شرکتی نظامی - الکترونیکی است، سفارش داد. روزنامه آلمانی دای تاگ زایتونگ در دسامبر ۲۰۰۲ گزارشی هزار صفحه‌ای را که عراق درباره برنامه تسلیحاتی خود به سازمان ملل ارائه داده بود، منتشر کرد. در این گزارش، عراق از شرکتیهای «دونابات» و «زایر» اسپانیا به عنوان فروشنده راکت موشک و سلاحهای اتمی نام می‌برد و شرکت «پترام» را نیز به عنوان فروشنده سلاحهای شیمیایی معرفی می‌کند.

شرکت اسپال هم از سال ۱۹۷۶، بمبهای را به عراق منتقل و در سال ۱۹۸۲، یک میلیارد ESP اسلحه به عراق صادر کرد. طبق گزارشی که در سال ۱۹۸۶ تهیه شده، یک فروند کشتی حامل ۶۸ تن بمب شیمیایی متعلق به شرکت اسپال، هنگام بارگیری در سانتاندر در شمال اسپانیا متوقف شد، ولی بعد به راه خود ادامه داد. شرکت اسپال در جنگ ایران و عراق، تعداد زیادی مین زمینی ضد نفر را با شماره پروانه ۴۹۲۴۰۹ به تاریخ ۶ مارچ برای شرکت میسر تولید کرد. در سال ۱۹۸۲ نیز هزار مین ضد نفر به اسپال فروخته شد که مقصد نهایی آن عراق بود. در آوریل ۱۹۸۵، در پی یک حادثه هواپیمایی در پایگاه نظامی اسپانیا در نزدیکی مادرید، هواپیمای بوئینگ حامل بمب ناپالم و گاز خردل دچار سانحه شد. در پی این حادثه، مشخص شد که شرکت اسپال، این سلاحها را تهیه کرده تا به عراق تحویل دهد. شرکت چند ملتگی گامسا تحت نامهای مکانوسا و تونوسا از آغاز جنگ ایران و عراق، در سال ۱۹۸۰ با فروش اسلحه به عراق از این کشور حمایت کردند. شرکت مارکینا، بیسداسیا در سال ۱۹۸۲ مقدار زیادی اسلحه به ارزش سه میلیارد و پانصد میلیون تومان ESP به عراق حمل کرد. بر اساس گزارشی موقت، از اواسط سال ۱۹۸۰ تا سال ۱۹۸۷ شرکتی به نام «تکنولوژی بین‌المللی» مقدار ۵۵۰۰ تن مواد منفجره و مهمات را به ارزش تقریبی ۵ میلیارد و صد میلیون تومان ESP به عراق فروخته بود.

در هلند شرکتیهای مل کمی. بی. وی، کی. اس. بی هلند بی. وی، دلف اینستر منتز ان. وی در برنامه تسلیحاتی شیمیایی و لجستیک نظامی و ساخت آزمایشگاهی نظامی وزارت جنگ صدام نقش عمده‌ای داشتند. شرکت مل کمی از سال ۱۹۶۹ با عراق روابط تجاری داشت و به گفته «آپاوند کمپ» از مدیران ارشد آن، تنها در سال ۱۹۸۴ معادل ده میلیون دلار مواد شیمیایی را به عراق صادر کرد.

طبق اسناد دفاتر این شرکت، در فهرست سفارش خرید

بر اساس اسناد به دست آمده،
بی‌تردید کشورهای هلند، آلمان،
سوئد، اسپانیا، ژاپن و فرانسه در
تجهیز ارتش صدام به سلاحهای
شیمیایی نقش عمده‌ای را ایفا
کرده‌اند و از طریق ۴۴۵ شرکت خود،
دست به این اقدام زده‌ند.

عراق، هزار تن کلور نیونیل، بیست تن فلورور هیدروژن پتانسیم، شصت تن اکسی کلورور فسفر، پنج تن اسید فلوریدریک و صد پنجاه تن الکل ایزو پروپیل به چشم می‌خورد. اسناد دادگاه آلمان نشان می‌دهد که همه این مواد به مجتمع «سامرا» ارسال شده و به احتمال زیاد همه آنها در تولید گاز خفه کننده به کار رفته است.

در کشور سوئد نیز شرکت ساب. اسکاتیا در برنامه موشکی و شرکت. بی. بی. در زمینه تسلیحات هسته‌ای، صدام را پاری کرده‌اند.

در اسپانیا شرکت پترام در برنامه تسلیحات شیمیایی، شرکت اسپانین: دونابا در زمینه برنامه‌های موشکی و شرکت زایر در زمینه برنامه هسته‌ای رژیم صدام را تأمین کرده‌اند. همچنین شرکت اسپانیایی آلاوساس یاکس پال، برای ماشه‌های الکترونیکی مخصوص انفجار بمب، ساخت فیوزها را به عهده داشته است. در کشور بلژیک، شرکتیهای بازگانی کرافت مرکانتایل، پترولیوم فیلیپس، در زمینه تسلیحات شیمیایی، شرکت اوئیپ اینسترومت، در زمینه لجستیک نظامی و

بی‌تردید ابعاد فاجعه بمباران شیمیایی سردشت و سایر نقاط مسکونی ایران و نیز رویداد هولناک حلبچه، چنان وسیع است که می‌توان بررسی آنها را دستمایه پژوهشهای گوناگون قرار داد. در این میان نقش کشورهای که رژیم جنایتکار عراق به سرکردگی دیکتاتور خونخوارش را تجهیز می‌کردند تا با قربانی کردن غیرنظامیان بی‌دفاع و کودکان مظلوم، انبانیهای خویش را پر کنند، بسیار تعیین‌کننده و عبرت‌آموز است. نکته عبرت‌انگیز اینکه این کشورها خود قربانیان بی‌شماری را در جنگهای جهانی و نیز بمبارانهای عظیم داشته‌اند و لذا چنین انتظاری می‌رود که همان سرنوشت هولناک را بر دیگران نینهندند، اما در جهانی چنین بی‌معیار و در زمانه‌ای که ضد ارزشها، جای ارزشها را گرفته‌اند، چشم مروت و یاری داشتن از متولیان حقوق بشر، بیشتر به یک شوخی درناک شبیه است.

اما مسلمان هوشمند و زیرک، هرگز مقهور رُستهای بشردوستانه کسانی که با لجن و گل، گلوئی فرزندان او را می‌فشارند نخواهد شد و هر چند درصدد انتقام برنمی‌آید و در عرصه نبردهای طاقت فرسا، تنها به دفاع از آیین و زاد بوم و خانواده خویش می‌پردازد و هرگز تصور حمله به جایی را به ذهن نمی‌دهد، اما هوشیاری خود را از دست نمی‌دهد و پیوسته چهره دوستان واقعی خود را از دشمنان آدابیدان و ظاهر الصلاح باز می‌شناسد. در این مقاله سعی شده است با ارائه مستندات دقیق، کشورها و شرکتیهای که رژیم صدام را به هولناک‌ترین سلاح جنگی در تمام اعصار قرون مجهز کردند تا به خیال خام خود، انقلاب اسلامی را به شکست بکشاند ارائه شود، با این تأکید که «مسلمان هرگز دوبار از یک سوراخ گزیده نمی‌شود».

بر اساس اسناد به دست آمده، بی‌تردید کشورهای هلند، آلمان، سوئد، اسپانیا، ژاپن و فرانسه در تجهیز ارتش صدام به سلاحهای شیمیایی نقش عمده‌ای را ایفا کرده‌اند و از طریق ۴۴۵ شرکت خود، دست به این اقدام زده‌ند.

شرکت‌های فنوک، هام ما تاسو فوتو نیکز ک. ک. نک، اوزاکا و ایدار از ژاپن از جمله شرکتیهای اصلی تجهیز کننده صدام بودند.

